

สมณสังคายนา

วันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๐

โสภาทหลวงพ่อดัมมชโย ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

วันอาทิตย์ที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

วันนี้เราได้พร้อมใจกันอธิษฐานอยู่จำพรรษาที่วัดพระธรรมกาย และได้รับทราบขอบเขตของการอยู่จำพรรษากันเรียบร้อยแล้ว วัตถุประสงค์ของการอยู่จำพรรษา เนื่องจากในฤดูฝนครั้งพุทธกาลไม่เหมาะที่จะเดินธุดงค์ เพราะว่าดินฟ้าอากาศแปรปรวน และเป็นฤดูที่ชาวนาชาวไร่เขาประกอบการทำงานกลีกรวมกัน มีโอกาสพลัดพลั้งไปเหยียบย่ำข้าวกล้าในนาของเขา หรือพืชไร่ของเขา จนกระทั่งเกิดความเดือดร้อน

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าจึงมีบรมพุทธานุญาตให้ภิกษุอยู่จำพรรษา ร่วมกันตามกฎเกณฑ์ของพระวินัย ธรรมเนียมนี้ได้รักษาสืบทอดกันมากกว่า ๒,๕๐๐ ปี แล้วก็จะรักษาสืบต่อไปตราบกาลปาวสาน

วัตถุประสงค์ของการอยู่จำพรรษา ก็เพื่อให้พระเถรทั้งหลายได้มีโอกาสศึกษาพระธรรมวินัย และปฏิบัติธรรมกันให้เต็มที่ เพื่อให้ได้บรรลุมรรคผลนิพพาน

สำหรับผู้ที่ยังบรรลุแล้วก็ทำหน้าที่ให้ธรรมทาน เสร็จแจกจ่ายความสุขไปยังผู้มีบุญ ผู้ใคร่ต่อการแสวงหาธรรม แสวงหาหนทางพ้นทุกข์ วัดพระธรรมกายก็เช่นเดียวกัน เราจะยึดแบบแผนอันดีงามที่ปฏิบัติกันมาอย่างดีแล้ว เป็นเวลายาวนานนับพันปี

ในพรรษานี้ หลวงพ่อก็อยากให้ลูกทุก ๆ รูป ได้ตั้งใจศึกษาพระธรรมวินัย ทั้งปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ และเทศนา นอกจากเป็นการรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีนี้ไว้แล้ว ยังเป็นการแสวงหาประโยชน์อันสูงสุดให้แก่ตัวของเราเองด้วย

การที่เราตัดสินใจทิ้งทุกสิ่งจากทางโลก จากครอบครัวและหมู่ญาติ จากความสนุกสนานเพลิดเพลินทางโลก เข้ามาบวชในบวรพระพุทธศาสนา นี่ วัตถุประสงค์หลักก็คือ ต้องการแสวงหามรรคผลนิพพาน เมื่อตั้งใจอย่างนี้แล้ว ก็ควรจะรักษาความตั้งใจที่ดีนี้ให้ได้ตลอดไป และทำให้ได้ บรรลุวัตถุประสงค์จริง ๆ ภายในพรรษานี้หลวงพ่อยากให้ลูกทุกรูป ตั้งใจเป็นพระที่ดี สามเณรที่ดี

คิดพูดทำอย่างสมณะ

พระและสามเณรที่ดีนั้นจะต้องมี “สมณสัญญา” คือ คิดแบบสมณะ พูดแบบสมณะ และทำแบบสมณะ

เมื่อใดเราลืมตาตื่นขึ้นมาเห็นผ้ากาสาหวัดพัดห่มคลุมกายของเรา อยู่ ก็ให้มีจิตสำนึกในการเป็นนักบวชขึ้นมาทันที แล้วก็คิดแบบพระ พูดแบบพระ และทำแบบพระ ทำอย่างนี้ไปจนกระทั่งเข้าจำวัด

วิธีคิดแบบสมณะ พูดแบบสมณะ หรือทำแบบสมณะนั้น มีแบบอย่าง อยู่แล้วในพระธรรมวินัย อันเป็นตัวแทนของพระบรมศาสดา ซึ่งเราต้อง ขวนขวายศึกษา ทั้งศึกษาจากตำรับตำรา และถามผู้รู้ คือ ครูบาอาจารย์ เพื่อให้ท่านช่วยขจัดสิ่งที่สงสัยอยู่ให้หมดสิ้นไป เราจะได้ปฏิบัติได้อย่าง ถูกต้องและเป็นสมณะที่สมบูรณ์ เป็นเนื้อนาบุญ เป็นอายุของพระศาสนา ควรแก่การเคารพกราบไหว้บูชาของมนุษย์และเทวดาทั้งหลาย

หากทำได้อย่างนี้ ตัวเราเองก็จะเกิดความปีติปราโมทย์ว่า เรามี ความดีเต็มเปี่ยมอยู่ในกายวาจาและใจ แม้แต่ตัวเรายังเคารพและชื่นชม ตัวเราเองได้ว่า ตัวเรานี้เป็นสมณะที่สมบูรณ์ทั้งข้างนอกและข้างใน และ จะเต็มด้าในธรรมปิตินี้ได้ตลอดทั้งวันทั้งคืน

สมณสัญญาพาเข้าถึงธรรม

ธรรมปีติจะทำให้เราเข้าถึงปัสสัทธิ คือ ความสงบกายและใจ กายก็ ไม่กระสับกระส่าย ใจก็ไม่ฟุ้งซ่าน มีใจตั้งมั่น บริสุทธิ์ ผ่องใส เต็มเปี่ยมไปด้วยกุศลธรรม

ใจที่เต็มเปี่ยมไปด้วยกุศลธรรมนี้ จะส่งผลให้เราเข้าถึงเอกัคคตา คือ ใจหยุดนิ่งเข้าถึงความเป็นหนึ่งภายใน เป็นตัวของตัวเอง เป็นอิสระ พ้นจากนิวรณ์ทั้ง ๕ และพ้นจากอกุศลธรรม ใจจะสะอาด บริสุทธิ์ ผ่องใส ยิ่งขึ้นไปตามลำดับ ตามกำลังของความเพียรและความตั้งใจจริงของเรา

จนกระทั่งเข้าถึงดวงธรรมภายใน ที่มาพร้อมกับความสว่างไสว ความสุขอันละเอียดอ่อน ความสมหวังในชีวิต และความรู้อย่างแจ่มแจ้ง มาพร้อมกับสติปัญญา และทุกสิ่งที่ดีงาม นับเป็นความสมหวังอันดับแรกของการที่ได้เข้ามาบวชในบวรพระพุทธศาสนา

ด้วยความบริสุทธิ์ที่ได้ประทับประคองมาทั้งวัน ตั้งแต่ตื่นจนกระทั่งเข้าจำวัด เราจะมีความรู้สึกสัครัทธาเลื่อมใสในพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตลอดวัน ตลอดคืน ตลอดเวลา ใจจะดื่มด่ำเข้าไปตามลำดับ จนกระทั่งเข้าไปถึงกายในกาย และเข้าถึงพระธรรมภายในที่สุด

เมื่อเราได้เข้าถึงพระธรรมกายแล้ว ความสงสัยในสัจจะก็หมดสิ้นไป เพราะเราได้เข้าถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ และสังฆรัตนะ ด้วยตัวของเราเอง

เราจะรู้ว่า พระธรรมกายนั้นเป็นสิ่งที่มิจริงอยู่ในตัวของเรา เข้าถึงได้จริง ด้วยกำลังความเพียรและวิธีการที่ถูกต้อง รวมทั้งเป็นสิ่งที่ดีงาม เพราะดับทุกข์ได้ และให้ความสุขที่พูดไม่ออกบอกไม่ถูกทีเดียว จนกระทั่งเราสามารถศึกษาวิชาธรรมกายได้

เมื่อศึกษาวิชาธรรมกายได้แล้ว เราจะได้หลุดพ้นจากการเป็นบ่าว เป็นทาสของพญามารที่บังคับบัญชาเราอยู่ บังคับสรรพสิ่ง สรรพสัตว์ทั้งหลายอยู่

นี่เพียงแค่มีสমনสัญญา เราก็จะได้อันสงส์ที่ยิ่งใหญ่ไพศาลอย่างนี้ หลวงพ่อจึงอยากให้ลูก ๆ อย่าได้ดูเบาในสมณสัญญากันนะจะ

สำหรับผู้ที่ยังใหม่ ยังศึกษาพระธรรมวินัยได้ไม่ทั่วถึง ก็ง่าย ๆ ว่า วิธีที่จะทำให้มีสมณสัญญา คือ ทนที่ที่ตื่นนอนขึ้นมา สิ่งแรกที่เรานึกถึงก่อนสิ่งอื่นทั้งหมด คือ พระรัตนตรัยที่ศูนย์กลางกายของเรา

ให้เรานึกถึงพระพุทธรูปแก้วใส ๆ แทนพุทธรัตนะ ดวงแก้วใส ๆ แทนธรรมรัตนะ หรือนึกถึงหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ครูบาอาจารย์ของเรา แทนสังฆรัตนะ ให้นึกถึงอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้พระรัตนตรัยนี้วนเวียนอยู่ในจิตใจของเราตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งจำวัด

หยุดนิ่งและเคลื่อนไหวที่เป็นไปพร้อมกัน

ตลอดทั้งวัน ไม่ว่าเราจะทำกิจวัตรหรือกิจกรรมใด ๆ ก็ตาม ให้รักษาใจให้หยุดให้หนึ่งอยู่ในกลางตัว กลางพระธรรมกาย กลางดวงธรรม หรือกลางพระรัตนตรัยที่เรากำหนดได้ในระดับที่ยังเป็นบริกรรมนิมิต ข้างในหยุดนิ่ง ข้างนอกเคลื่อนไหว ให้สองสิ่งนี้ไปด้วยกันเหมือนเงาตามตัว

จากประสบการณ์ภายในของผู้ที่เข้าถึง เราได้ค้นพบว่า สิ่งที่เป็น
ด้วยกันได้และต้องไปด้วยกัน คือ การหยุดนิ่งและการเคลื่อนไหวอยู่
ณ จุดเดียวกัน

เมื่อหยุดถูกส่วน ใจจะเคลื่อนเข้าไปสู่ภายใน ความชัด ใส สว่าง
บริสุทธิ์ ความสุขทั้งหลาย และการเห็นแจ้ง รู้แจ้งจะมาพร้อมกับการ
หยุดนิ่ง ยิ่งเราหยุดนิ่งมากขึ้น ใจก็จะยิ่งกว้างใหญ่ ยิ่งใส สว่าง บริสุทธิ์
ผ่องใสมากขึ้น

บุคคลใดก็ตามมีสองสิ่งนี้ คือ การหยุดนิ่งและการเคลื่อนไหวไป
พร้อม ๆ กันอย่างนี้ บุคคลนั้นเป็นยอดคน

ธงชัยของโลก

พรหมานี้ หลวงพ่ออยากให้ลูกทุกรูปเป็นยอดมนุษย์ เป็นยอดพระ
ยอดสามเณร ยอดอุบาสก ยอดอุบาสิกา เป็นธงชัย เป็นขวัญกำลังใจแก่
ชาวโลกทั้งหลาย ในสถานการณ์ที่เขากำลังตื่นตระหนกด้วยวิกฤตการณ์
ต่าง ๆ อันเป็นเรื่องปกติธรรมดาของโลก

เมื่อเขาเห็นลูกทุกรูปมีใจที่มั่นคง มีกระแสน้ำแห่งความสุขแผ่ซ่าน
ออกจากกาย จากดวงตา ปรากฏเป็นรอยยิ้มบนใบหน้าที่สดชื่น แจ่มใส
ก็จะเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ขึ้นในจิตใจของเขา โดยที่เขาก็ไม่รู้ว่าเป็น
เพราะอะไร

ผู้ที่มีคำถามสงสัย แต่เมื่อได้เห็นลูกทุกรูปแล้ว คำถามนั้นก็ล้นไป
โดยไม่ต้องถาม ผู้ที่มีปัญหาเมื่อพบลูกแล้ว ก็หมดปัญหา ผู้ที่มีความ
ทุกข์เมื่อพบลูกทุกรูปแล้ว จิตก็ดับทุกข์ได้ ผู้ที่มีความสุข เมื่อเห็นลูก

แล้ว ยิ่งเพิ่มความเบิกบาน นั่นคือการเปลี่ยนแปลงชีวิตครั้งยิ่งใหญ่ ที่จะ
ทำให้เขาเข้าถึงความสุขและความสำเร็จในชีวิตทุกระดับ ตั้งแต่นักเรียน
นักศึกษา ผู้ครองเรือน กระทั่งผู้ที่อยู่ในวัยชรา

แม้เพื่อนภิกษุสามเณรด้วยกัน เมื่อเห็นลูกทุกรูปก็จะเกิดการ
เปลี่ยนแปลงขึ้นมาในจิตใจของเขา อยากปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเอง
ให้เป็นนักบวชที่สมบูรณ์ขึ้นมา นั่นคือลูกทุกรูปได้เป็นประดุจดวงประทีป
ได้สร้างมหากุศลอันยิ่งใหญ่ ได้เป็นเนื้อนาบุญ และได้เป็นอายุของ
พระศาสนาแล้ว โดยที่ลูกไม่รู้ตัว

เราทำตรงนี้แค่นี้ แต่มีผลที่ยิ่งใหญ่ไปออกตรงโน้น เหมือนดักน้ำ
รดโคนต้นไม้เพียงหนึ่งชั้น แต่มีผลไปถึงลำต้น กิ่ง ก้าน ใบ ดอก และมี
ผลแจกจ่ายเป็นทานแก่นกกาและมนุษย์ทั้งหลาย น้ำขุ่นเดียวยังมีผลถึง
มนุษย์และสรรพสัตว์ทั้งหลาย ที่ได้ลิ้มรสความหอมหวานสดชื่นของผลไม้

การมีสมณสัญญาเพียงวันต่อวัน ก็มีผลให้สังฆมณฑลเกิดการ
ตื่นตัว และมีการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ เหมือนเป็นการปฏิวัติทีเดียว
แต่เป็นการปฏิวัติที่เกิดขึ้นมาในใจ โดยไม่ต้องใช้ศาสตราวุธ ใช้เพียง
ธรรมาวุธ คือ ความดี ที่ลูกทำทุกวัน ด้วยจิตสำนึกที่มีสมณสัญญาเท่านั้น

ลูกก็ลองนึกมองต่อไปว่า อะไรจะเกิดขึ้น เมื่อสังฆมณฑลเกิดการ
เปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ พระได้รับการยกย่องว่า เป็นสรณะ เป็นที่พึ่งของ
ชาวโลกทั้งหลาย โดยเฉพาะพุทธศาสนิกชน

ชาวพุทธทุกคนมีความปรารถนาเป็นเวลายาวนานว่า อยากเห็น
พระแท้ อยากเห็นพระอริยเจ้า เป็นความปรารถนาที่มีอยู่ในใจส่วนลึก
ของชาวพุทธทุกคน แม้จะไม่ได้บอกกล่าวออกมาก็ตาม

เมื่อเขาเห็นการเปลี่ยนแปลงทั่วสังฆมณฑลอย่างนี้ ก็จะเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ต่อไป สूरระดับพุทธศาสนิกชนที่ได้พบเห็นสมณะ เขาจะเริ่มเข้าใจพุทธพจน์ที่ว่า **สมณานญจ ทสฺสนํ เอตมฺมํจลฺมุตฺตมํ** การเห็นสมณะทั้งหลายเป็นมงคลอันสูงสุด นี่เป็นการเห็นอันวิเศษ หรือการเห็นอันยอดเยี่ยม ที่เรียกว่า ทสฺสนานุตตริยะ เห็นแล้วทำให้ปลื้มใจ เห็นแล้วทำให้ใจใส ใจสะอาด มีความสุข และอยากทำความดีให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป

ภาพ : จุดอธิษฐานธรรม งานบุญวันอาทิตย์

จากนั้นบุคคลที่พบเห็นสมณะและมีใจเลื่อมใสในพระรัตนตรัย แล้ว ก็จะเป็นธรรมโฆสก เป็นผู้ประกาศธรรม นำธรรมะไปสู่ครอบครัว สมาชิกในครอบครัวจะมีส่วนในการได้รับกระแสธารแห่งบุญ และจะเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ภายในครอบครัวของเขา

ครอบครัว คือ หน่วยสำคัญของสังคมและของโลก ถ้าทุกครอบครัว อยู่เย็นเป็นสุข ก็หมายถึงประเทศชาติอยู่เย็นเป็นสุข เมื่อประเทศชาติ อยู่เย็นเป็นสุข ก็หมายถึงทั้งโลกจะอยู่เย็นเป็นสุขด้วย **น้ำเพียงขันเดียว มีผลต่อเหล่านกกาและมนุษย์ทั้งหลายฉันใด สมณสัญญาเพียงเล็กน้อยที่เราทำวันต่อวัน ตั้งแต่ตื่นจากจำวัดจนกระทั่งเข้าจำวัด ก็จะมีผลอันยิ่งใหญ่ต่อโลกฉันนั้น**

ดังนั้น ลูก ๆ อย่าได้ดูเบา ให้นำสิ่งที่หลวงพ่อบอกนี้ ไปทำวันละ เล็กวันละน้อย ตั้งเป้าหมายเล็ก ๆ ไว้ในใจของเราแคว้นต่อวันว่า เราจะ เป็นนักบวชที่สมบูรณ์ให้ได้ อะไรที่เป็นข้าศึกต่อความเป็นนักบวช เรา จะเว้นทั้งทางกาย ทางวาจา และทางใจ จะทำใจให้ใส สะอาด บริสุทธิ์ สว่างไสว ยิ่งกว่าพระจันทร์ในคืนวันเพ็ญ และยิ่งกว่าดวงแก้วมณีโชติรส

กตเวทีย่างนักบวช

ผู้ที่บวชเป็นภิกษุสามเณรแล้ว ได้ชื่อว่าเป็นลูกพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มีธรรมเป็นทายาท เป็นทายาททางธรรม มีธรรมหล่อเลี้ยงรักษาอยู่ เราได้ตัดขาดจากหมู่ญาติแล้วในระดับของเครื่องกังวล คือ ความผูกพัน แต่ไม่ได้ตัดขาดความกตัญญูกตเวทีย

สิ่งที่โยมพ่อโยมแม่ตั้งความปรารถนาอย่างแท้จริง คือ บุญกุศล ที่จะเกิดขึ้นจากลูกพระลูกเณรที่มาบวชในบวรพระพุทธศาสนาเท่านั้น เพราะบุญกุศลนี้จะส่งผลให้ท่านมีความสุขไปทุกภพทุกชาติ กระทั่ง ถึงที่สุดแห่งธรรม

เพราะฉะนั้น สิ่งที่ถูกพระลูกเณรจะมอบให้ท่านได้ก็คือ พระธรรม คำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และบุญกุศลที่ถูกพระลูกเณรตั้งใจ ปฏิบัติตนอยู่ในเพศสมณะ ไม่ใช่สิ่งอื่นใดเลย นี่คือข้อปฏิบัติที่ถูกต้อง ระหว่างลูกพระลูกเณรกับบุพการี

อย่าลืมว่า เราเป็นคัลลัทธิธรรมะ เป็นธรรมทายาท เป็นเนือหนาบุญ ดังนั้นสิ่งที่เราจะมอบให้ท่านได้ ก็ต้องเป็นสิ่งที่เรามี เราไม่ใช่เศรษฐี มหาเศรษฐีที่มีทรัพย์อย่างชาวโลก เพราะเราไม่ได้ครองเรือน ไม่ได้ ทำมาหากิน

สมณสัญญาจะช่วยให้เราเกิดความรู้สึกอย่างนี้ เราเป็นคัลลัทธิแห่ง ความบริสุทธิ์ เป็นคัลลัทธิแห่งบุญ และทุกสิ่งที่ดีงาม พึงให้สิ่งที่ดีงามนี้ แก่ทุก ๆ คน ตั้งแต่โยมพ่อโยมแม่จนถึงเพื่อนร่วมทุกข์เกิดแก่เจ็บตาย ทั้งหลาย

จงให้ในสิ่งที่ใครก็ให้ไม่ได้ ซึ่งเมื่อให้แล้วท่านจะมีความสุขไป ทุกภพทุกชาติ กระทั่งถึงที่สุดแห่งธรรม หากทำได้อย่างนี้ชีวิตสมณะ จะสมบูรณ์ ลูกจะมีความสุข สดชื่น เบิกบาน

เดี๋ยวก็วัน เดียวก็คืน เดียวก็หมดเวลาของชีวิตแล้ว ชีวิตหลังจาก การตายนั้นยืนยาวนาน เป็นหมื่น เป็นแสน เป็นล้านปี เป็นกัป หรือเป็น มหากัปทีเดียว

ลูกพระลูกเณรพึงพิจารณาให้ดีว่า เราจะให้ประโยชน์อันยิ่งใหญ่ และยาวนานแก่ท่าน หรือจะให้เพียงสิ่งที่จะกลบทุกข์อันเกิดจากความไม่รู้ของท่านชั่วคราว แต่ดับทุกข์ไม่ได้ และไม่มีผลดีอันใดเกิดขึ้นต่อ พระศาสนา ต่อโลก ต่อลูกพระลูกเณร หรือต่อญาติโยมทั้งหลายเหล่านั้น

ไม่ช้าเราก็จะต้องละจากโลกนี้ไป เราจะจากโลกนี้ไปแบบไหน แบบ ผู้แพ้หรือผู้ชนะ ไปแบบผู้ที่ใจช้า หรือไปแบบผู้ที่ใจฉ่ำ ในเวลาที่เราใกล้ จะตายนั้น เรามีสิทธิ์เลือกเส้นทางของเรา

ณ จุดเชื่อมต่อของภพ คือ มนุษยโลก และเทวโลกนั้น หากใจเรา สะอาด บริสุทธิ์ ผ่องใส ก็มีสุคติเป็นที่ไป แต่ถ้าใจเราขุ่นมัว เศร้าหมอง ไม่ผ่องใส ก็มีทุคติเป็นที่ไป

เพราะฉะนั้น หากเรามีสมณสัญญาอย่างนี้ เราจะหลับตาลาโลก อย่างผู้ชนะ ไปอย่างมีความสุข สดชื่น เบิกบาน หลวงพ่อหวังว่า พรชานี้ จะเป็นพรชาแห่งความสมปรารถนาของลูกทุก ๆ รูป

หลวงพ่อบำนาจพร

ในที่สุดนี้ หลวงพ่อขออาราธนาบุญ บารมี รัศมี กำลัง ฤทธิ์ อำนาจ สิทธิ เจริญขาด ของพระต้นธาตุต้นธรรมที่อยู่ลึก ๆ ลับ ๆ ที่มารปน เป็นไปไม่ถึง บารมีหมดทั่วธาตุทั่วธรรมทุกอายตณนิพพานลงซ้อนที่ ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ของลูกทุกรูป กลั่นธาตุธรรมเห็นจำคิรู้ให้ สะอาด ให้บริสุทธิ์ ให้ผ่องใส เหมาะสมที่จะเข้าถึงพระรัตนตรัยในตัว เหมาะสมที่จะเข้าถึงพระธรรมกาย เหมาะสมที่จะศึกษาวิชชาธรรมกาย รู้แจ้ง เห็นแจ้ง ทั่วตลอด อย่างถูกต้องร่องรอยตรงไปตามความเป็น จริตทุกประการเทอญ ๐

ภาพ : พระธรรมทายาทเดินธุดงค์ เขาใหญ่ จ.นครราชสีมา